

16

சகுந்தலை நாடகம் I

துஷ்யந்த மகாராஜா வேட்டையாடுவதற்குக் காட்டுக்குச் சென்றவேளை அங்கு கண்ணுவ முனிவர் ஆச்சிரமத்தில் மேனகைக்கும், விசுவாமித்திரருக்கும் புதல்வியாகப் பிறந்த சகுந்தலையைக் கண்டான். அவளின் அழகில் மயங்கிக் காதல்கொண்டு காந்தருவமணம் புரிந்தான். சகுந்தலையின் வளர்ப்புத் தந்தையான கண்ணுவர் தீர்த்த யாத்திரையை மேற்கொண்டிருந்தார். துஷ்யந்தன் தன் பெயர் பொறிக்கப்பெற்ற கணையாழியை சகுந்தலையின் கையில் அணிவித்துத் தனது நகராகிய அத்தினாபுரிக்குச் சென்றான்.

சகுந்தலை கருவுற்றிருந்தாள். ஒருநாள் தனது கணவனைப் பற்றியே சிந்தித்தபடி அவள் ஆச்சிரமத்தில் அமர்ந்திருந்தவேளை சகுந்தலையின் தோழியரான பிரியம்வதை, அநசூயை ஆகிய இரு முனிபுத்திரியரும் பூஞ்சோலையில் மலர் கொய்து கொண்டிருந்தனர்.

காட்சி - 1

இடம் :- பூஞ்சோலை

காலம் :- மாலைநேரம்

பாத்திரங்கள்:-பிரியம்வதை, அநசூயை, துருவாச முனிவர் (ஆச்சிரமத்தில் சகுந்தலை சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருக்கின்றாள். தோழியர் அநசூயையும் பிரியம்வதையும் பூஞ்சோலையில் மலர்கள் கொய்து கூடைக்குள் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். அப்போது துருவாச முனிவர் கண்ணுவர் ஆச்சிரமத்தை நோக்கி விரைந்து வந்து வாயிலில் நின்றபடி...)

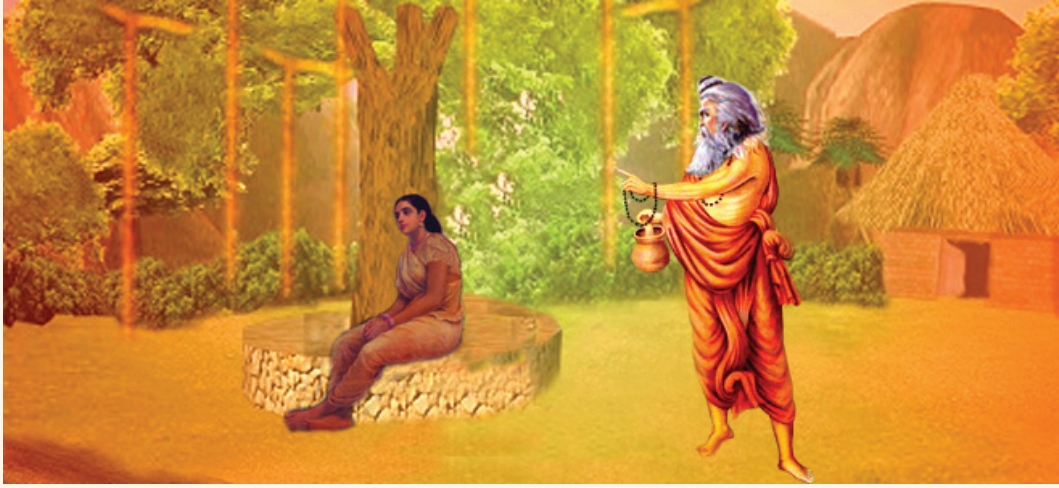
துருவாசர் :- உள்ளே யார் இருக்கிறார்கள்?ம் உள்ளே யாரும் இல்லையா?

அநசூயை :- விருந்தினர் யாரோ வந்திருப்பது போலத் தெரிகிறது.

பிரியம்வதை :- சகுந்தலை ஆச்சிரமத்திற்ந்தானே இருக்கிறாள்! அவள் பார்த்துக் கொள்வாள்.

அநசூயை :- ஆமாம், அவளின் உடல் மட்டுந்தான் அங்கிருக்கின்றது. உள்ளமோ வேறிடத்தில் அலைகின்றது. விருந்தினரின் குரல் அவளுக்கு எங்கே கேட்கப்போகின்றது?

(திரைக்குள்ளிருந்து ஒலிக்கின்றது) வந்த விருந்தினரை அவமதித்துவிட்டாய். நானோ தவசி ரேட்டன். என்னை அவமதித்து, நீ யாரோ ஒருவனை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். நீ எவனை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாயோ அவன் உன்னை மறப்பானாக. அதுவே உனக்குத் தகுந்த தண்டனை.

பிரியம்வதை:- ஆம்... ஆம்.... விரைந்து செல்வோம். (இருவரும் செல்கின்றனர். பிரியம்வதை கால் தடுக்கி விழுந்து) ஆ... நான் விழுந்து விட்டேன், பூக்கள் சிதறுண்டு விட்டனவே (பூக்களைப் பொறுக்குகிறாள் அவ்வேளை அநசூயை திரும்பி வருகிறாள்) அநசூயை, முனிவர் போய்விட்டாரா? அங்கு என்ன நிகழ்ந்தது? சொல்.

அநசூயை:-நான் முனிவரை ஆச்சிரமத்திற்குத் திரும்பவும் வரும் படி பணிவாகக் கேட்டேன். அவரின் கோபம் எல்லையைத் தாண்டிவிட்டது. அவர் வரமறுத்து விட்டார். எனினும் சகுந்தலை உங்கள் மகளுக்கு ஒப்பானவள்; சிறியவள்; அவள் தெரியாது செய்த இக்குற்றத்தை மன்னித்து அருள வேண்டும் என்று மன்றாடினேன். அவரது பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கினேன்.

பிரியம்வதை :- அநசூயை, உன் பிரார்த்தனைக்குப் பயன்கிட்டியதா?

அநசூயை :- பயன் முழுமையாகக் கிட்டவில்லை. முனிவர் சிறிது இரங்கி அருள் செய்தார். நான் இட்ட சாபத்திற்கு விமோசனம் கிடையாது. என்றாலும் இந்த விடயத்தில் சகுந்தலையின் கணவன் அவளுக்குக் கொடுத்த அணிகலன் ஒன்றை அவன் காணநேரிட்டால் நானிட்ட சாபமும் நீங்கும் என்று சொல்லி, அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கினார்.

பிரியம்வதை :- இது சிறிது ஆறுதலைத் தருகிறது. கணையாழி சகுந்தலையிடந்தானே இருக்கின்றது. பயப்படத் தேவையில்லை. வா, சகுந்தலையிடம் போவோம்.

(இருவரும் ஆச்சிரமத்துட் சென்று சிந்தனையில் மூழ்கியிருக்கும் சகுந்தலையின் நிலையைக் கண்டு) அதோ ... பார் சித்திரப் பாவை போல் ஆடாது அசையாது இருக்கிறாள். நாங்கள் நிற்பது கூட அவளுக்குத் தெரியவில்லையே. இந்நிலையில் முனிவர் வந்ததை சகுந்தலை எப்படிக் காணமுடியும்?

அநசூயை:- உஸ்... துருவாச முனிவர் வந்தது, சாபமிட்டது, அதன்பின் நடந்தது இவையாவும் யாருக்கும் தெரிதல் ஆகாது. இதனை சகுந்தலை அறிந்தால் மிகவும் வேதனைப்படுவாள்.

பிரியம்வதை:- இதைத்தான் உன்னிடமும் சொல்ல இருந்தேன். இந்த விடயம் வேறெவருக்குமே தெரிய வேண்டாம்.

இடம் :- கண்ணுவர் ஆச்சிரமம்.

பாத்திரங்கள் :- சகுந்தலை, தோழியர் பிரியம்வதை, அநசூயை, கௌதமி, கண்ணுவர், சார்ங்கரவன் முதலிய சீடர்கள்

பிரியம்வதை :- அநசூயா! வா, என்றும் இல்லாதபடி நீ மிகுந்த மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாயே?

அநசூயை :- சகுந்தலை தன் கணவனிடஞ் செல்லப்போகிறாள். வா, அவனிடஞ் செல்வோம்.

பிரியம்வதை :- என்ன! நல்லசெய்தி! உனக்கு எப்படித் தெரியும்? எல்லாவற்றையும் விபரமாகச் சொல்.

அநசூயை :- இன்று அதிகாலையில் நான் சகுந்தலையைப் பார்க்கச் சென்றேன். தந்தையாகிய கண்ணுவரும் இருந்தார்.

பிரியம்வதை :- என்ன! முனிவருக்கும் செய்தி தெரிந்துவிட்டதா?

அநசூயை :- ஆம், துஷ்யந்த மகாராஜா சகுந்தலையைச் சந்தித்ததும், காந்தருவ மணம் புரிந்து கொண்டதும் சகுந்தலை கருவுற்றிருப்பதும் தந்தையாகிய கண்ணுவ முனிவர் தமது ஞானதிருட்டியினால் அறிந்துகொண்டார்.

பிரியம்வதை :- அதனால் முனிவர் கோபம் கொண்டாரா?

அநசூயை :- இல்லை... இல்லை “தக்க காரியம் நிகழ்ந்தது” என்று மனமகிழ்ந்தார். இன்று காலையில் சகுந்தலையை ஆசீர்வதித்து அவளை அவளின் கணவனிடம் அனுப்புவதற்குத்தான் முடிவு செய்தமை பற்றி அவளுக்குத் தெரிவித்தார்.

பிரியம்வதை :- நாம் அதற்குரிய மங்கல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டாமா? வா, சகுந்தலையிடம் போவோம்.

அநசூயை :- நாம் இனியும் தாமதிக்கக் கூடாது. உடனே சகுந்தலையிடம் செல்ல வேண்டும். கோரோசனை, திருமணி, அறுகம்புல், மகிழம்பூ மாலை, தளிர் முதலிய மங்கலப் பொருள்களையும் எடுத்துச் செல்வோம்.

(சகுந்தலை நீராடி வேள்வித் தீயின் பக்கத்தில் நிற்கின்றாள்).

பிரியம்வதை :- அதோ சகுந்தலை நீராடி புத்தம் புது மலர் போல, பொலிவுடன் நிற்கின்றாள். ஆச்சிரமத்து அன்னையர்கள் ஆசிர்வதிக்கின்றனர். உள்ளே செல்வோம்.

ஓர் அன்னை :- மகளே, சகுந்தலை, நீ மகாதேவி என்னும் பட்டம் பெற்று நீடுழி வாழ்வாயாக.... (தோழியர் உட்புகுகின்றனர்).

சகுந்தலை :- அநசூயை, பிரியம்வதை நீவீர் நல்ல சமயத்தில் வந்தீர்கள்.

தோழியரிருவரும் :- இன்று உனக்கு நல்ல நாள் அல்லவா? மங்கல அலங்காரஞ் செய்யவந்தோம். (இரண்டு சீடர்கள் வெண்பட்டாடை முதலிய மங்கலப் பொருள்களுடன் அங்கே தோன்றுகின்றனர்).

கௌதமி :- மக்காள் இப்பொருள்களை எங்கிருந்து பெற்றீர்கள்?

சீடர்கள் :- தாயே, இவற்றைப் பூஞ்சோலையில் கண்டெடுத்தோம். தந்தை கண்ணுவரின் கட்டளைப்படி வனதேவதைகள் இவற்றை உதவின. (சீடர்கள் அங்கிருந்து அகல, தோழியர் சகுந்தலைக்கு அலங்காரஞ் செய்கிறார்கள்).

கண்ணுவர் :- (தனக்குள்) இன்று சகுந்தலை என்னை விட்டுப் பிரிகின்றாள், என்ற துயரம் என் உள்ளத்தை வாட்டுகின்றது. கண்களில் நீர் மல்குகின்றது. நாத் தளுதளுக்கின்றது. துயர் தாங்கமுடியாது தவிக்கின்றேன். முனிவனாகிய எனக்கே இவளின் பிரிவு இத்துணை துன்பத்தைத் தருமானால் தமது மகளிரைப் பிரியுங் காலத்தில் இல்லறத்தார் எத்துணை துன்பம் அடைவார்களோ...?

(அலங்காரம் முடிந்தது. கண்ணுவர் உள்ளே வருகிறார்.)

கௌதமி :- மகளே, சகுந்தலா, இதோ உன் தந்தை நிற்கிறார். அவரை வணங்குவாயாக,

(சகுந்தலை தந்தையின் பாதத்தைத் தொட்டு வணங்கி எழுகிறாள்)

கண்ணுவர் :- சகுந்தலா! சர்மிஷ்டை முன்னர் யயாதியால் எவ்வாறு மதிக்கப் பட்டாளோ அவ்வாறு நீயும் நின் கணவனின் மதிப்பைப் பெற வாழ்த்துகின்றேன். பூருவைப் போன்ற சகல சிறப்புக்களையும் பெற்ற மன்னர் மன்னான மகனை நீ அடைவாயாக.

கௌதமி :- இவை ஆசிகள் மட்டுமல்ல. வரங்கள் ஆகட்டும்.

கண்ணுவர் :- சார்ங்கரவ, உன் சகோதரியை அழைத்துச் சென்று துஷ்யந்தனிடம் சேர்ப்பாயாக.

சார்ங்கரவன் :- சகோதரி, வாருங்கள் செல்லலாம்.

கண்ணுவர் :- இவள் செல்லும் வழியெல்லாம் நல்ல வழியாகவே இருக்கட்டும். பார்க்கும் இடமெல்லாம் மலர்களும் பசுஞ் செடிகளும் அழகு காட்டட்டும். நன்னீர் தடாகங்கள் தண்ணளியை வழங்கட்டும். நறுந்தருக்கள் வழி நெடுகிலும் நிழல் தரட்டும். மந்தமானதும் வீசட்டும். வனவிலங்குகள் வழிவிட்டு நிற்கட்டும். எங்கும் மங்கலம் தங்கட்டும். மகளே, வனதேவதையை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொள்.

சகுந்தலை :- (கைகூப்பியபடி வலம் வந்து) இதுவரை காலமும் வாழ்ந்த இந்த ஆச்சிரமத்தை விட்டுப்பிரிவது எனக்கு ஆற்றொணாத் துயரைத் தருகின்றது. நான் எப்படிப் பிரிந்து செல்வேன். (மான்கள், மயில்கள், செடிகொடிகள், யாவற்றையும் தழுவி சகுந்தலை விடைபெறுகின்றாள். எல்லோரிடமுஞ் சென்று ஈற்றில் சகுந்தலை ஓர் ஏரிக்கரையை அடைகின்றாள்.)

சார்ங்கரவன் :- உற்றார், உறவினர் அவர்களைப் பிரிந்து செல்பவர்களை நீர்நிலை வரையுமே பின்தொடர அனுமதியுண்டு. இதோ ஏரிக்கரை வந்து விட்டது. இனி எங்களுக்கு உத்தரவு தாருங்கள்.

கண்ணுவர் :- சார்ங்கரவ, சகுந்தலையைப் பற்றி நான் சொல்வதை என் சார்பில் மன்னனிடம் கூறுவாயாக.

சார்ங்கரவன் :- தங்கள் கட்டளைக்குக் காத்திருக்கின்றேன்.

கண்ணுவர் :-நாம் தவத்தால் செல்வந்தர்கள். நீரோ இந்த நாட்டை ஆள்வதால் செல்வந்தர். இவள் சகுந்தலை நும்பால் மிகுந்த அன்புடையவள். நன்கு சிந்தித்து சகுந்தலையை மனைவியாக ஏற்பீர். அதற்குமேல் அவளின் நல்வினை எப்படியோ அப்படி நடக்கட்டும். இவ்வாறு என் சார்பில் அரசனிடம் சொல்வாயாக. (சகுந்தலையை நோக்கி) குழந்தாய், சகுந்தலை, நீ எப்பொழுதும் மூத்தோர் பெரியோருக்குப் பணிவிடை செய். கணவன் கோபித்தாலும் சாந்தமாக நடந்துகொள். ஒருபோதும் கர்வம், செருக்குக் கொள்ளாதே. புகுந்த இடத்தின் பெருமையையும், பிறந்த இடத்துச் சிறப்பையும் எஞ்ஞான்றுங் காத்துக்கொள்..... கௌதமி, சகுந்தலைக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறாய்?

கௌதமி :- கணவன் வீடு செல்லும் பெண்ணுக்குத் தேவையான புத்திமதிகளைத் தாங்கள் சொல்லிவிட்டீர்கள். இனி நான் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கின்றது? மகளே, இப் புத்திமதிகளை உன் வாழ்நாள் முழுவதும் கடைப்பிடிப்பாயாக. மகிழ்ச்சியாக இருப்பாய்.

கண்ணுவர் :- மகளே, அநகுயையும், பிரியம்வதையும் கன்னியர்கள். அவர்கள் உன்னுடன் வரமுடியாது. உனக்குத் துணையாக கௌதமித் தாய் உடன் வருவாள் புறப்படு. (மனம் வெதும்பி விட்டுப் பிரிய முடியாமல் சகுந்தலை தந்தையிடம் விடைபெறுகின்றாள்.) மகளே, உன் எண்ணப்படி எல்லாக் காரியங்களிலும் வெற்றி பெறுவாயாக. (சகுந்தலை தோழிகளிடம் பிரியாவிடை பெறுகின்றாள்)

பிரியம்வதை :- சகுந்தலை, உன்னை அடையாளங் காண்பதற்கு மன்னன் சிறிது சிரமப்பட்டால் உடனே அவன் உனக்களித்த கணையாழியைக் காட்டு வாயாக, மறந்துவிடாதே.

சகுந்தலை :- ஏன் அப்படிச் கூறுகின்றாய்?

அநகுயை :- பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. அவர் அரசர் அல்லவா? வேலைகள் அதிகம். அதனால் மறதி இருக்கலாம்தானே? எதற்கும் கணையாழியை மறந்துவிடாதே.

சார்ங்கரவன் :- சகோதரி, இனியும் தாமதிக்க முடியாது. புறப்படுவோம்.

சகுந்தலை :- (கண்ணுவரை நோக்கி) தந்தையே, நான் மீண்டும் இந்தத் தபோவனத்தைக் காண்பது எக்காலமோ?

கண்ணுவர் :- நீ உன் கணவனுடன் நெடுங்காலம் இனிது வாழ்ந்து உன் மகனுக்குப் பட்டஞ் சூட்டி, மன்னனாக்கிவிட்டு உன் பதியுடன் இத்தபோவனத்திற்கு மீண்டும் வருவாயாக.

கௌதமி :- இனியும் நாங்கள் காலதாமதம் செய்யாமற் புறப்படுவோம் மகளே, (சகுந்தலை தந்தையையும், தோழியரையும் தழுவி விடை பெறுகின்றாள்.)

கண்ணுவர் :- சென்று வா மகளே, நடப்பவை நல்லவையாகட்டும். சர்வமங்களம் உண்டாவதாக.

(சகுந்தலை முதலியோர் தொடர்ந்து செல்கின்றனர். கண்ணுவரும் ஏனையோரும் ஆச்சிரமத்திற்குத் திரும்புகின்றனர்.)

அரும்பதுங்கள்

காந்தருவ மணம்	-	தெய்வத்தை மட்டுமே சாட்சியாக கொண்டு செய்யப்படும் திருமணம்
ஞானதிருட்டி	-	கண்ணால் அன்றி ஞானத்தால் உணர்தல்
நின்	-	உன்
நும்பால்	-	உம்மிடத்தில்
எஞ்ஞான்றும்	-	எப்போதும்
கணையாழி	-	மோதிரம்
மந்தமாருதம்	-	தென்றல் காற்று
அணிகலன்	-	ஆபரணம்
தடாகம்	-	பொய்கை
தபோவனம்	-	ஆச்சிரமம்

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. சகுந்தலையின் பெற்றோர் யாவர்? அவள் வளர்ந்த இடம் எது?
2. துருவாச முனிவர் சகுந்தலைக்கு இட்ட சாபம் யாது? சாபவிமோசனமாக எதனைக் கூறினார்?
3. சகுந்தலை துஷ்யந்த மகாராஜாவைக் காந்தருவ மணம் புரிந்தமை குறித்து வளர்ப்புத் தந்தையரான கண்ணுவ முனிவர் கருத்து என்ன?
4. கணவனிடம் செல்வதற்கு சகுந்தலை புறப்பட்டபோது கூடவே துணையாகச் சென்றவர்கள் யாவர்?
5. தனக்கான சாபம் குறித்து சகுந்தலை அறிந்திருந்தாளா? அதனை அறிந்த தோழியர் அவளிடம் என்ன கூறினர்?

செயற்பாடு

கண்ணுவர் ஆச்சிரமச் சூழல் பற்றிக் குழுநிலையில் கலந்துரையாடி, அதனைச் சித்திரிக்கும் ஓவியம் ஒன்றை வரைக.

இணைமொழி

தரம் 8 இல் இணைமொழி குறித்து விரிவாகக் கற்றுள்ளோமல்லவா? அதனை நினைவுபடுத்திக் கொள்வோம். பொருட்செறிவை மிகுவிப்பதற்காகவும் கருத்தைத் தெளிவுறுத்துவதற்காகவும் பேச்சிலும் எழுத்திலும் பயன்படுத்தப்படும் இணைமொழி குறித்தான அறிவை மேம்படுத்தும் வகையில் கீழே தரப்பட்ட பயிற்சிகளைக் கிரமமாகச் செய்து சந்தர்ப்பத்திற்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப அவற்றைப் பயன்படுத்தும் தேர்ச்சியை வளர்த்துக் கொள்வோம்.

எதிர்ப்பொருள் தரும் இணைமொழிகள்

- ★ அடி முடி
- ★ அல்லும் பகலும்
- ★ இன்ப துன்பம்

ஒரு பொருள் தரும் இணைமொழிகள்

- ★ உற்றார் உறவினர்
- ★ போற்றிப் புகழ்ந்து
- ★ ஏழை எளியவர்

ஒன்று மட்டும் பொருளுடையதாக அமைந்து ஒத்த ஓசை தரும் இணைமொழிகள்

- ★ அமளி துமளி
- ★ கோணல் மாணல்
- ★ சாடைமாடை

1. ஒரு பொருள் இணைமொழிகளை வேறாகவும் எதிர்ப்பொருள் இணை மொழிகளை வேறாகவும் பிரித்து எழுதுக.

பாவபுண்ணியம், வற்றிவரண்டு, இங்குமங்கும், கல்விகேள்வி,
மலையும்மடுவும், குணங்குறை, வாடிவதங்கி, ஓட்டமும்நடையும்,
பல்கிப்பெருகி, கட்டைநெட்டை

2. பொருத்தமான இணைமொழித்தொடரைத் தெரிந்து இடைவெளியை நிரப்புக.

1. பொதுச்சொத்துக்களை மக்கள் பாதுகாத்தல்வேண்டும்.
(போற்றிப்புகழ்ந்து, ஒப்புயர்வற்று, கண்ணும் கருத்துமாய், ஆய்ந்தோய்ந்து)

2. தன் ஒரேயொரு சின்னக்குழந்தையை அவர்கள்..... வளர்த்தனர்.
(சீராட்டிப்பாராட்டி, அமுதூட்டி, போற்றிப்புகழ்ந்து, ஒன்றாய்மன்றாய்)

3. திருடன் அகப்பட்டுக்கொண்டான்.
(வெட்கிவிறைத்து, விதிவிலக்கு, கையும் மெய்யுமாக, சப்புச்சவர்)

- 4.வித்துவ சிரோன்மணி கதிரவேற்பிள்ளை கலைமகளின் திருவருளை
..... பெற்றவர்.
(அரைகுறை, தழைத்து கிழைத்து, அணை துணை, முற்றுமுழுதாக)

5. செம்மனச்செல்வியின் வீட்டில் செல்வம்.....பெருகியது.
(கங்குகரை, கணக்குவழக்கற்று, ஈவிரக்கம், ஓட்டமும் நடையுமாக)

6. விடாமழை காரணமாக வெள்ளம் பெருகியது
(ஓய்வு ஒழிவற்று, கங்குகரையின்றி, வகைதொகையற்று, விதிவிலக்கின்றி)

7. வறுமையில் போசாக்கற்று பிறக்கும் குழந்தைகள் பலர்காணப் பட்டனர்.
(வாட்டசாட்டமாக, எலும்பும்தோலுமாக, ஈடுஇணையற்று, சுகதுக்கம்)

8. திருமணத் தம்பதியினரை வாழவேண்டும் என வாழ்த்தினர்.
(விருப்புவெறுப்புடன், சீருஞ் சிறப்புமாக, போற்றிபுகழ்ந்து, ஈடுஎடுப்பு)
9. வாழ்க்கை என்பது இரண்டும் சேர்ந்தது தான் என்பார்கள்.
(சேறுசுரி, அற்பசொற்பம், வாட்டசாட்டம், சுகதுக்கம்)
10. இராவணனை இழந்த மண்டோதரி காட்சியளித்தாள்.
(விருப்பு வெறுப்புற்று, கண்ணீரும் கம்பலையுமாக, மூச்சுப்பேச்சற்று, கன்னங்கரேல்)

வாக்கிய வகைகள்

1. எழிலன் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தான்.
2. எப்போது பாடசாலைக்கு வருவாய்?
3. தம்பி நாளைக்கு நீ பாடசாலைக்கு வருவாயா?
4. ஐயோ! காற்று பலமாக வீசுதே.
5. தம்பி அங்கே செல்லாதே.
6. எல்லோரும் வாழ்க.

மேற்குறிப்பிட்ட தொடர்களை மீண்டும் ஒரு முறை வாசிப்போம். தரப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு தொடரிலும் சொற்கள் முற்றுப் பொருளைத் தரக்கூடிய வகையில் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து இருப்பதையும் காணலாம். இதனையே வாக்கியம் என்போம். மேற்குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு வாக்கியமும் பொருளிலும் அமைப்பிலும் ஒன்றுடன் ஒன்று வேறுபட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

முதலாவது வாக்கியம் ஒரு செய்தியைத் தெரிவிப்பதுடன் உண்மைக் கருத்தொன்றினையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. இது போன்று ஒரு செய்தியை அல்லது உண்மையைக் கூறும் நோக்குடன் அமையும் வாக்கியம் செப்பு வாக்கியம் என்பர். இதனைக் கூற்று வாக்கியம் என்றும் அழைப்பர்.

இரண்டாவது, மூன்றாவது வாக்கியங்கள் ஒன்றை அறியும் நோக்குடன் வினாவப்படும் வாக்கியங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இரண்டாவது வாக்கியம் எப்போது என்னும் வினாச்சொற்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட

வாக்கியமாகக் காணப்பட மூன்றாவது வாக்கியம் ஆகார வினா இடைச்சொல்லைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்ட வாக்கியமாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வகையில் ஏதேனும் ஒன்றை அறியும் நோக்குடன் வினாவப்படும் வாக்கியங்களை வினாவாக்கியம் என்பர். இவை போன்று வினா வாக்கியங்களை எங்கே, என்ன, எப்படி, எவ்வாறு, எது, எவை, யார், யாது, யாவை முதலான வினாச்சொற்களைக் கொண்டும் ஓகார வினா இடைச்சொல்லைக் கொண்டும் உருவாக்கலாம்.

உதாரணம்:-

- ★ தம்பி எங்கே போகிறாய்?
- ★ தம்பி என்ன செய்கிறாய்?
- ★ தம்பி எப்படி வந்தாய்?
- ★ தம்பி இதனை எவ்வாறு பார்க்கிறாய்?
- ★ பறந்து கொண்டு தூங்கும் பறவை எது?
- ★ சக்தியைப் பெறும் வழிகள் எவை?
- ★ இலங்கையின் முதல் பிரதமர் யார்?
- ★ “பந்தயக்குதிரை” எனும் சிறுகதையின் மையக்கருத்து யாது?
- ★ ‘பொன்னியின் செல்வன்’ நாவலில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் யாவை?
- ★ நாளை நீ பாடசாலைக்கு வருவாயோ?

காற்று பலமாக வீசுவதால் அஞ்சும் ஒருவரின் மனோநிலையை நான்காவது வாக்கியம் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இவ்வாறு அச்சம், வியப்பு, அவலம், இழிவு முதலான ஒன்பான் சுவைகளை உணர்த்தி வரும் வாக்கியத்தை உணர்ச்சி வாக்கியம் அல்லது மெய்ப்பாட்டு வாக்கியம் என்பர்.

மேலே கூறப்பட்ட ஐந்தாவது, ஆறாவது வாக்கியங்கள் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமையும் வாக்கியங்கள் ஆகும். ஆகையால் இதனை விருப்பு வாக்கியங்கள் என்பர். இவ்விருப்பு வாக்கியங்களை ஏவல் வாக்கியம், வியங்கோள் வாக்கியம் என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். ஒருவரை அல்லது ஒன்றை விளித்து இதைச் செய் அல்லது செய்யாதே எனப் பணிப்பது ஏவல் வாக்கியம் என்றும் வாழ்த்துதல், வைதல், வேண்டல், விதித்தல் பொருளில் வருபவை வியங்கோள் வாக்கியம் என்றும் தரம் எட்டில் கற்றவற்றை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

பின்வரும் வாக்கியங்கள் எவ்வகை வாக்கியங்களென எழுதுக:

1. அழ.வள்ளியப்பா குழந்தைக் கவிஞராக அறியப்பட்டவர்.
2. தம்பி பாடத்தைப் படி.
3. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.
4. தெய்வமே! ஏழை எனக்கு அருள் செய்வாயாக.
5. ஆகா! எவ்வளவு அழகான பூக்கள்!.
6. கபிலர் சிறந்த சங்கப் புலவர்களில் ஒருவர்.
7. நீரின்மையால் நாட்டில் பல பாகங்களில் பயிர்கள் வாடின.
8. அந்தோ! பரிதாபம்.
9. பொய்ம்மை மாந்தர் ஒழியட்டும்.
10. 'தாய்' என்ற நாவலை எழுதியவர் யார்?

